

РЕШЕНИЕ

№ 7550

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3555** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 във връзка с чл.19ж, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.99 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2020-2022г.(Н. за МД 2020-2022).

Образувано е по жалба на Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) „Света София“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с адрес на лечебното заведение: [населено място], [улица], подадена от управителя Д. М., срещу Заповед №РД-15-416 от 30.03.2022г. , издадена от директора на Соличната здравноосигурителна каса (СЗОК).

С оспорения акт е частично прекратен Договор №22-2441/26.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК, сключен между жалбоподателя и НЗОК, по отношение на Клинична пътека №243 „Диагностика и лечение на лимфоми“.

Жалбоподателят МБАЛ „Света София“ ЕООД излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден без правно основание. Не оспорва констатацията на органа, че в рамките на три последователни месеца не са отчетени извършени дейности по КП №243, но твърди, че причината е липсата на пациенти с това рядко заболяване, а не невъзможност на лечебното заведение да оказва болнична помощ по клиничната пътека. Твърди, че както Н., така и сключеният договор не допескат частично прекратяване на договора на това фактическо основание. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адвокат Д. Д.. Претендира отмяна на административния акт и заплащане на съдебните разноски.

Ответникът – директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т. К., оспорва жалбата. Сочил, че лечебното заведение не е отчело дейност по тази клинична пътека след 20.09.2021г., което дава фактическият основание за прекратяване на договора с НЗОК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл.19 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В това си качество последният е сключил с Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), представлявана от директора на СЗОК, Договор №22-2441/26.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК. Договорът е с основание чл.59, ал.1 от ЗЗО и в съответствие с Н. за МД 2020-2022г. В предмета на дейност на договора са включени и дейностите по КП №243 „Диагностика и лечение на лимфоми“ (чл.1, ал.1, буква А, пореден №17 от списъка на клиничните пътеки). В чл.1, ал.1, буква Б на договора изрично е уговорено, че лечебното заведение ще изпълнява дейностите по КП №242 „Диагностика и лечение на левкемии“ и КП №243 „Диагностика и лечение на лимфоми“ – за възраст на д 18 години съвместно по договор с друго лечебно заведение. Уговорено е дейностите да се извършват в отделението по вътрешни болести, разполагащо с 65 легла.

При извършена проверка на лечебното заведение по изпълнение на договора за периода от 01.06.2021г. до 08.02.2022г. е установено, че по КП №243 последният отчетен случай е за хоспитализация на здравноосигурено лице в периода от 16.09.2021г. до 20.09. 2021г. по История на заболяването (ИЗ) № 12811. От представената справка от НЗОК за проверявания период се установява, че по КП №242 са отчетени 19 случая на хоспитализирани здравноосигурени лица, последният от които на 31.01.2022г.

Въз основа на тези констатации ответникът е издал оспорената заповед, с която е прекратил сключения договор с НЗОК частично по отношение на КП №243 поради липса на отчетени дейности в продължение на 3 последователни месеца, като е подвел този факт под правната норма на чл.99, ал.1, т.2 от Н. и чл.87, ал.1, т.2 от Договора. Заповедта е подписана от заместник-директора на СЗОК, на когото със Заповед №РД-09-131 от 04.02.2022г. на управителя на НЗОК е възложено изпълнението на функциите на директор на СЗОК,..... считано от

Правни изводи:

При съдебната проверка по чл.168 от АПК съдът извършва преценка по всички основания за законосъобразност на административния акт по чл.146 от АПК, като не се ограничава само до посочените от жалбоподателя.

1.Административният акт е издаден от компетентния орган по чл.20, ал.11 т.4 от ЗЗО и чл.409, ал.5 от Н. за МД за 2020-2022г.

2.Административният акт е в писмена форма и отговаря на изискванията на чл.59 от АПК за съдържание, доколкото в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му.

3.Заповедта е издадена при формално спазване на правилата за извършване на контрол. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на Н. В случая всички правила за извършване на проверката са спазени и на жалбоподателя е дадена възможност да изрази становище по констатациите.

Не е съобразено обаче обстоятелството, че дейността на жалбоподателя зависи от ръста на заболяемостта и броя на хоспитализираните лица. Жалбоподателят по никакъв начин не може да понесе негативни последици от ниска заболяемост по пречената клинична пътека. Нито в хода на проверката, нито в съдебното производство, ответникът представя данни колко са случаите на лица, хоспитализирани по КП №243, изобщо на територията на СЗОК през проверявания период. Ответникът не е изпълнил процесуалните си задължения по чл.35 и чл.36 от АПК да събере служебно необходимите доказателства, за да изясни всички относими факти и въз основа на тях да обоснове правните си изводи. Това е съществено процесуално нарушение, защото влияе пряко на формирането на волята на административния орган и предопределя крайния резултат от производството - по същество, то е самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

4.Заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби.

Основанията за прекратяване на сключен договор между лечебно заведение и НЗОК са регламентирани в Н. Същите са буквално възпроизведени и в Договор №22-2441/26.02.2020г.

Н. и клаузите на Договор №22-2441/26.02.2020г. допускат частично прекратяване на договора по отношение на конкретна клинична пътека само в хипотезата на чл.98, ал.1 т.7 от Н., съответно чл.86, ал.11, т.7 от Договора: при настъпила обективна невъзможност за изпълнение на целия или на част от договора – изцяло, или частично – по отношение на съответната част. В случая не се твърди, нито се установява настъпила такава обективна невъзможност на лечебното заведение да оказва болнична помощ на лицата, диагностицирани и нуждащи се от хоспитализация по КП №243. Не се твърди и не се установява лечебното заведение да не разполага с необходимите специалисти и/или апаратура и /или да не може да осигури болнични легла за хоспитализация.

Разумът на разпоредбата на чл.99, ал.1, т.2 от Н., която дава право на НЗОК да прекрати едностранно договора без предизвестие, предполага като прекратително основание да се счита липсата на отчетена дейност изобщо по предмета на договора в продължение на 3 последователни месеца – т.е. ако лечебното заведение е преустановило дейността си по оказване на болнична помощ, заплащана от НЗОК, независимо по какви причини. Липсата на отчетена дейност само по една от клиничните пътеки, включени в предмета на дейност на лечебното заведение, не може да бъде основание за частично прекратяване на договора извън хипотезата на чл.98,

ал.1, т.7 от Н. с лечебното заведение, тъй като не може да се постави в неговата сфера на отговорност и съответно не може да го постави в положение на неизправна страна по договора.

Фактите не са подведени под относимата правна норма. Липсва фактическото основание за прекратяване на договора, поради което административният акт е незаконосъобразен и кат опротиворечив на материалния закон.

5.Заповедта е издадена в несъответствие с целта на закона

Ако се доведе до край логиката на ответника, че липсата на отчетена дейност за три месеца е основание за частично прекратяване на договора, то за редките заболявания НЗОК не би следвало да сключва изобщо договор с повече от едно специализирано лечебно заведение, а ако такива са сключени, те следва да бъдат прекратени. По този начин повечето лечебни заведения, които имат капацитет да оказват болнична помощ и за тези редки заболявания, каквито са например лимфомите, ще бъдат принудени да извършват само частна търговска дейност, лишавайки пациентите си от болнична помощ, заплащана от бюджета на НЗОК. Подобно разбиране противоречи на целта на Закона за здравето осигуряване, посочена в чл.2, ал.2 – чрез задължителното здравно осигуряване да се гарантира свободен достъп на осигурените лица до медицинска помощ чрез определен по вид, обхват и обем пакет от здравни дейности, както и свободен избор на изпълнител, сключил договор с районна здравноосигурителна каса. Разпоредбата на ал.3 от същия член изрично прогласява правото на избор като валидно право за цялата територия на страната и забранява то да бъде ограничавано по географски и/или административни основания.

Прекратявайки договора с жалбоподателя, ответникът нарушава правото на свободен избор на здравноосигурените лица.

По тези съображения съдът отменя оспорената заповед като незаконосъобразна на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК.

Разноски:

При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото е основателно - чл.143, ал.1 от АПК.

Претендираните разноски са само в размер на заплатената държавна такса от 50 лева, която следва да бъде възстановена на жалбоподателя от бюджета на СЗОК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №РД-15-416 от 30.03.2022г. , издадена от директора на Соличната здравноосигурителна каса

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на МБАЛ „Света София“ ЕООД разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: